

tælles, men det er vist, at vi have en stor Mængde, der staae vaklende og ubestemte og nødigen ville sondre sig fra Folketirken, hvis de blive behandlede med Lempfældighed, og ikke blive tvungne ud af den (Hør!). Disse Mennesker vente paa, hvad Udfaldet vil blive paa denne Sag, og dersom vi her votere, at Alle, der ikke høre til et anerkjendt Troesssamfund, strax skulle lade deres Børn døbe, saa er det ganske vist, at en stor Deel af disse inden en kort Tid forlader Kirken. Der har været talt saameget om Oplosning af vort kirkelige Samfund, men jeg mener, at her er en Fare tilstede, det vil tilvejebringe Oplosning og Svækkelse af Samme, mere end noget Andet vil være istand til. Men vi have ikke Ret til at give Folketirkens Medlemmer en saadan Frihed, er en anden Paastand; thi derved berører man Kirkens indre Anliggender (Hør!); men jeg vil gøre opmærksom paa, at det er ikke bestemt, hvad der skal staae Kirken forbeholdt, til den engang bliver ordnet og organiseret og som den lovgivende Magt ikke maa røre ved. Det staaer saaledes for mig, at, saavel efter et Kirkesamfunds Væsen som efter Grundloven, er det alt, hvad der hører til Loven og Gudsdyrkelsen. Men dette hører jo med til Gudsdyrkelsen vil man sige, Ugtevielsen er jo bleven en kirkelig Skik og Daaben er et Sacrament; man kan ikke gjøre nogen Forandring heri, uden at man forandrer i, hvad der hører til Folketirkens Væsen og er dens naturlige Ret selv at raade over. Men man maa vide, hvad der saa ofte er sagt, men ligesaa ofte glemt, at der i de kirkelige Skikke ingen Forandring skeer, men at det er Staten, som omtrent saaledes taler til Kirken: Jeg forlanger ikke, at, for min Skyld, Nogen skal vinges til Daaben; jeg vedbliver at indrømme Dig fuld Ret til at virke og handle i Dverensstemmelse med Din Natur og de Midler, der ere Dig givne, men een Ting maa Du give bort fra Dig, een Ting, og det er Retten til at tvinge. Det er den eneste Forandring, som Staten kræver af Folketirken. Det var før en luftet, men nu er det en aaben Kirke, og Staten vil ikke tvinge Nogen til at blive i den, ligesaa lidt som den vil tvinge Nogen til at gaae ind deri, Staten gjør i dette

Stykke ikke andet end, at den tager en Evangelsmagt bort fra Kirken, hvormed den tidligere havde været udstyret.

Nu trøste vi os her i Thinget med den høitagtede Cultusministers Erklæring, at han Ingen vil tvinge til Daaben, altsaa heller ikke paa saadan Maade tvinge nogen ud af Folketirken og vi have den Dverbevistning, at han ogsaa i andre Henseender vil lempe sig efter de Svage og Vaklende og følge de samme humane Principer, som han her har lagt for Dagen; men, fordi vi kunne berolige os her, derfor kunne disse Mennesker ikke berolige dem, de, der staae udenfor, ubestemte og uvisse ventende paa en Afgjorelse, for derefter at bestemme sig til, hvilket Stridt de skulle gjøre. Det nytter ikke, at vi fremvise for dem Ministerens Ord, naar vi med den anden Haand byde dem Loven, som taler paa en ganske anden Maade. Nu vente vi om eet eller om et Par Aar, at vi skulle faae den kirkelige Forsamtings Lov, men det er endnu ubestemt, det er muligt, at Tiden dertil endnu ikke er moden, og det synes den næsten ikke at være, saa det maastee kan trække ud i flere Aar inden den bliver givet, og i disse Aar ville Dissenterne vinde betydeligt i Kraft; de udgjøre tildeels allerede ordnede Samfund eller ville med det Første kunne ordne sig (Hør!), og da have de en ganske anderledes Frihed og Mynlighed i deres eget aandelige Omraade end Folketirken har. Og i disse mellemiggende Aar, som Dissenterne af al Kraft ville benytte, skulde det staae stille her i Folketirken; i denne Tid skulde flere Aaand blive ved at hvile paa den, som vilde tvinge mange af Menighedens Medlemmer ud af den og bane Veien maastee for dens Oplosning, thi kun fra en saadan ufri Tilstand kan jeg frygte Oplosningen. Sætter man derimod Folketirken under samme Vilkaar som de andre Samfund, og giver den samme Frihed, saa vil man bringe dem til at udvikle sine egne Kræfter, og man kan frit undergive den Concurrence, hvorom jeg har talt; saa vil den vinde i Kraft, og saa vil den nok selv kunne værne sig; dertil behøves ingen beskyttende Lov.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af følgende Medlemmer: Frø